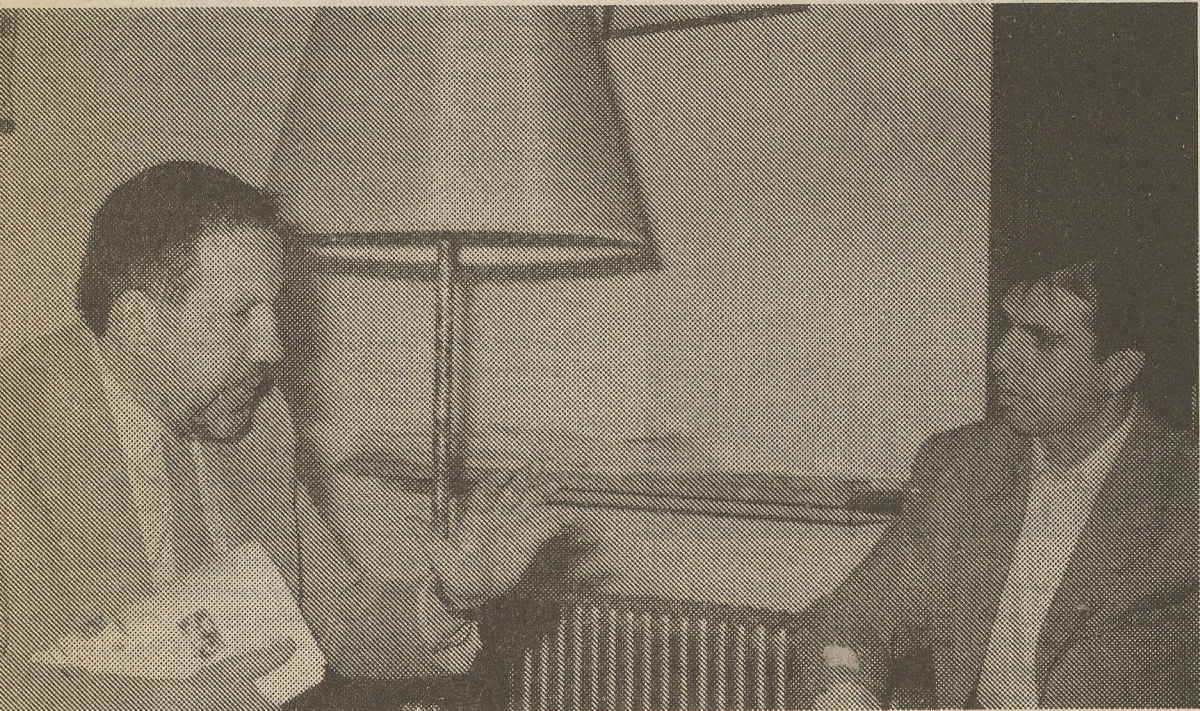

گفت‌وگوی اختصاصی نشاط با دبیر اول سفارت یوگسلاوی

گاوریلوویچ: افتخار می‌کنیم که به‌تنهایی در برابر امپریالیسم آمریکا ایستاده‌ایم

گفت‌وگو از رضا یاوریان

چشم‌پن انفعشارهایی را در ایرلندشمالی هم شاهد هستیم. آنچه در «کوزوو» جریان دارد، مثل قضیه ایرلند شمالی است.

نشاط: خوب، اگر مثل هم هستند چرا اجازه می‌دهید همان تجربه تلخ دوباره تکرار شود؟

ما نمی‌خواهیم آن تجارب‌را شاهد باشیم. ما فقط می‌خواهیم مشکل را از طریق روشی که موافق معیارهای بین‌المللی باشد، حل کنیم. مثل ایرلندشمالی، ما می‌خواهیم «کوزوو» است‌وان این است که جامعه بین‌المللی نمی‌تواند راضی‌شود که ما خارج از چتر کنترل آنها به‌سر ببریم. هدف اصلی آنان حضور نیروی نظامی‌ناتو در خاک یوگسلاوی است. آنان اصلاً نگران آلبانیایی‌تبارها نیستند. آنها فقط در اندیشه تحمیل‌خود به یوگسلاوی هستند تا بگویند که اکنون کل اروپا را تحت‌نظارت‌خود درباریم. در مورد حضور نیروهای ناتو، در آلبانی‌چه فکر می‌کنید؟ قبلاً تنها خود کشور در اروپا بود که غرب در آنها حضور نداشت، و آلبانی و یوگسلاوی. اما غربی‌ها اکنون در آلبانی هستند. آلبانی، قروه‌گاه‌ها و پایگاه‌های هوایی‌خود را در اختیار ناتو گذاشته‌است. پس فقط یوگسلاوی مانده‌است.

نشاط: در پی حمله‌ناتو به یوگسلاوی، شبکه‌های غربی گزارش‌هایی مبنی بر نسل‌کشی و کشتار بیرحانه، متخار کرده‌اند. حتی آخرین گزارش‌ها از فوج‌ای نظامی حکایت‌داشت. نظر شما در این رابطه چیست؟

من فکر نمی‌کنم که ارتش یوگسلاوی چنین بی‌رحمی‌هایی کرده باشد. مطمئن هستم که صرب‌ها این کارها را نکرده‌اند. البته نمی‌دانم منظور می‌کرد. من فکر نمی‌کنم این موضوع حقیقت‌داشته‌باشد. حتی احتمالاً آن هم می‌دهم.

نشاط: به همان سربازان و نه مثلاً به زنان و کودکان...

چند روز پیش که شبکه BBC‌را نگاه می‌کردم، زنی آلبانیایی‌تبار را نشان می‌داد که صحبت از فجایع اخلاقی می‌کرد. من فکر نمی‌کنم این موضوع حقیقت‌داشته‌باشد. حتی احتمالاً آن هم می‌دهم. نشاط: منظور شما این است که کل قضیه یک دروغ بزرگ است؟ یعنی این خبرها ساخته و پرداخته‌خبرگزاری‌های غربی است؟

توجهی و منطق کافی وجود ندارد. نمی‌دانم. ولی به سستی می‌توانم قبول کنم که ارتش یوگسلاوی چنین کاری را انجام داده‌باشد.

ادامه دارد

گفت‌وگو از رضا یاوریان

چشم‌پن انفعشارهایی را در ایرلندشمالی هم شاهد هستیم. آنچه در «کوزوو» جریان دارد، مثل قضیه ایرلند شمالی است.

نشاط: خوب، اگر مثل هم هستند چرا اجازه می‌دهید همان تجربه تلخ دوباره تکرار شود؟

ما نمی‌خواهیم آن تجارب‌را شاهد باشیم. ما فقط می‌خواهیم مشکل را از طریق روشی که موافق معیارهای بین‌المللی باشد، حل کنیم. مثل ایرلندشمالی، ما می‌خواهیم «کوزوو» است‌وان این است که جامعه بین‌المللی نمی‌تواند راضی‌شود که ما خارج از چتر کنترل آنها به‌سر ببریم. هدف اصلی آنان حضور نیروی نظامی‌ناتو در خاک یوگسلاوی است. آنان اصلاً نگران آلبانیایی‌تبارها نیستند. آنها فقط در اندیشه تحمیل‌خود به یوگسلاوی هستند تا بگویند که اکنون کل اروپا را تحت‌نظارت‌خود درباریم. در مورد حضور نیروهای ناتو، در آلبانی‌چه فکر می‌کنید؟ قبلاً تنها خود کشور در اروپا بود که غرب در آنها حضور نداشت، و آلبانی و یوگسلاوی. اما غربی‌ها اکنون در آلبانی هستند. آلبانی، قروه‌گاه‌ها و پایگاه‌های هوایی‌خود را در اختیار ناتو گذاشته‌است. پس فقط یوگسلاوی مانده‌است.

نشاط: در پی حمله‌ناتو به یوگسلاوی، شبکه‌های غربی گزارش‌هایی مبنی بر نسل‌کشی و کشتار بیرحانه، متخار کرده‌اند. حتی آخرین گزارش‌ها از فوج‌ای نظامی حکایت‌داشت. نظر شما در این رابطه چیست؟

من فکر نمی‌کنم که ارتش یوگسلاوی چنین بی‌رحمی‌هایی کرده باشد. مطمئن هستم که صرب‌ها این کارها را نکرده‌اند. البته نمی‌دانم منظور می‌کرد. من فکر نمی‌کنم این موضوع حقیقت‌داشته‌باشد. حتی احتمالاً آن هم می‌دهم.

نشاط: به همان سربازان و نه مثلاً به زنان و کودکان...

چند روز پیش که شبکه BBC‌را نگاه می‌کردم، زنی آلبانیایی‌تبار را نشان می‌داد که صحبت از فجایع اخلاقی می‌کرد. من فکر نمی‌کنم این موضوع حقیقت‌داشته‌باشد. حتی احتمالاً آن هم می‌دهم. نشاط: منظور شما این است که کل قضیه یک دروغ بزرگ است؟ یعنی این خبرها ساخته و پرداخته‌خبرگزاری‌های غربی است؟

توجهی و منطق کافی وجود ندارد. نمی‌دانم. ولی به سستی می‌توانم قبول کنم که ارتش یوگسلاوی چنین کاری را انجام داده‌باشد.

ادامه دارد

قسمت اول

روز سه‌شنبه هفدهم فروردین ماه تلفن تحریریه به صدا درآمد. آن سوی خط خانمی که خود را منشی سفارت یوگسلاوی در تهران معرفی می‌کرد، مصرانه می‌خواست که با دبیر گروه بین‌الملل روزنامه صحبت کند.

بالاخره تاج‌بخش را پیدا کردیم. گویا گاوریلوویچ دبیراول سفارت حرف‌هایی برای گفتن داشت. بقیه کارها سریع جفت‌وجور شد. روز چهارشنبه رضا یاوریان به اتفاق نازنین نورنعمت الهی، عکاس روزنامه به سفارت رفتند و این است ماجمل آن گفت‌وگو:

«بردرآگ گاوریلوویچ» دبیراول سفارت یوگسلاوی، مردی قدبلند با ریش پرفشوری است. از دور داد می‌زند که «اسلاو» است. انگلیسی را خوب حرف می‌زند.

پس از معارفه و گفت‌وگوهای متداول اولیه، به موضوع اصلی یعنی «ناتو - کوزوو - یوگسلاوی» پرداختیم. از او خواستیم آنچه را که می‌خواهد، بگوید. گفت که روزنامه‌های انگلیسی‌زبان چاپ تهران را هر روز مطالعه می‌کند و مطالب مربوط به یوگسلاوی در روزنامه‌های فارسی را برای اوترجمه می‌کنند. گفت که روزنامه‌های فارسی‌زبان ایران با بحران کوزوو «واقع‌گرایانه‌تر» برخورد می‌کنند و تحلیل‌های آنها قابل توجه و قابل تأمل‌تر است. گفت که برعکس، روزنامه‌های انگلیسی‌زبان ایران با موضوع یوگسلاوی چندان واقع‌گرایانه برخورد نمی‌کنند. احتمال می‌داد علت این باشد که منابع اصلی بعضی از روزنامه‌نگاران در این روزنامه‌ها، منابع انگلیسی‌زبان باشند که اساساً از منافع کشورهای خود که عضو «ناتو» هم هستند، حمایت می‌کنند! گفت که «B.B.C» ، «رویترز» ، «اسوشیتدپرس» و «C.N.N» ، ابزارهای هستند در خدمت اعمال سیاست غرب. گفت که هیچ کدام از این خبرگزاری‌ها و شبکه‌ها بی‌طرف نیستند و...

سرانجام نوبت به من رسید تا پرسش‌ها را مطرح کنم.

تا ۱۷ درصد آلبانیایی‌تبارها هم مسیحی هستند. نشاط: بنابراین این منظور شما این است که اکثر آلبانیایی‌تبارها، تندروها را تأیید نمی‌کنند؟

من نمی‌توانم بگویم آیا آنان را تأیید می‌کنند یا نه. تنها می‌توانم بگویم که اکثر آلبانیایی‌تبارهای کوزوو افرادی میانه‌رو هستند که خواستار جدایی این سرزمین از یوگسلاوی نیستند یا حداقل در این مورد بی‌طرف هستند.

نشاط: موضوع خوبی را مطرح کردید. چرا یک همه‌پرسی برگزار نمی‌کنند تا نشان‌دهد که اکثریت مردم در کوزوو این جدایی را نمی‌خواهند؟

نه - من فکر نمی‌کنم. این موضوع کاملاً نادرست است. پدربزرگ من اهل «کوزوو» بود. البته آلبانیایی نبود، صرب بود. اهل پریزین، در جنوب «کوزوو» ، بنابراین من از موضوع کاملاً آگاه‌دارم چون پدربزرگم در این باره با من صحبت کرده است.

تا سال ۱۹۲۰ اکثریت اهالی «کوزوو» را صرب‌ها تشکیل می‌دادند. بنابراین در کل تاریخ صربستان، اکثر مردم ساکن در «کوزوو» ، افزایش آلبانیایی‌ها به یک واقعه جدید است که اساساً بعد از جنگ جهانی دوم اتفاق افتاد. «تیتو» و «انور خوجه» رهبر کمونیست آلبانی توافق کردند آلبانیایی‌هایی که خواهان آمدن به یوگسلاوی هستند، وارد «کوزوو» شوند. بنابراین بعد از جنگ جهانی دوم بود که آلبانیایی‌ها در «کوزوو» اکثریت پیدا کردند. یعنی حدود ۶۰ سال پیش اکثریت مردم «کوزوو» را صرب تبارها و مونته‌نگرویی‌ها تشکیل می‌دادند. در پی آن، در بین سال‌های ۱۹۴۵ تا ۱۹۴۸ ، هزاران آلبانیایی وارد «کوزوو» و ساکن یوگسلاوی شدند.

از آن زمان تاکنون بیش از ۲۰۰ هزار صرب، «کوزوو» را ترک کرده‌اند و برای همین است که بیش از هشتاد درصد مردم این ایالت را آلبانیایی‌تبارها تشکیل می‌دهند. ۱۲ تا ۱۳ درصد، «صرب»، ۲ درصد «ترک»، یک درصد «مصری» و ۱/۵ درصد «رومانیایی»، نژادهای دیگری هستند که در کوزوو زندگی می‌کنند.

در قرن چهاردهم، «امپراتوری عثمانی» با حمله به بالکان، صربستان و نیمی از «بوسنی» را اشغال کرد و به مدت پنج قرن بر ما حکومت کرد. در این دوره بسیاری از مردم، مسلمان شدند و هم اکنون در صربستان، صرب‌های مسلمان زیادی وجود دارند و همین‌طور در بوسنی. به‌هرحال اکثر مردم «کوزوو» در طول تاریخ، صرب بوده‌اند.

نشاط: به نظر می‌رسد که در یوگسلاوی همیشه مشکل قومی وجود داشته‌است. منظور من این است که دولت مرکزی همیشه با اقوام مختلف در کشور، مشکل داشته‌است. فیلز در «بوسنی - هرزگوین» مشکل داشت، الان در «کوزوو» با این مشکل مواجه‌است. فکر نمی‌کنید این مشکل باز هم ادامه پیدا کند و در جاهای دیگر یوگسلاوی مثل «مونته‌نگرو» هم مسأله‌ای به‌وجود آید؟

در یوگسلاوی سابق، چنین مشکلی وجود نداشت. چاره در زمانی که کشور یوگسلاوی پادشاهی بود و چه بعداً که به جمهوری تبدیل شد. در زمان پادشاهی، شاه بسیاری قوی بود و اجازه هیچ‌گونه شورش یا انقلاب را نمی‌داد و به‌نوعی، یک رژیم توتالیتر بر کشور حاکم بود. باید به‌خاطر داشت که در چنین رژیم‌هایی برای شورش و انقلاب نیست و همه چیز

تا ۱۷ درصد آلبانیایی‌تبارها هم مسیحی هستند. نشاط: بنابراین این منظور شما این است که اکثر آلبانیایی‌تبارها، تندروها را تأیید نمی‌کنند؟

من نمی‌توانم بگویم آیا آنان را تأیید می‌کنند یا نه. تنها می‌توانم بگویم که اکثر آلبانیایی‌تبارهای کوزوو افرادی میانه‌رو هستند که خواستار جدایی این سرزمین از یوگسلاوی نیستند یا حداقل در این مورد بی‌طرف هستند.

نشاط: موضوع خوبی را مطرح کردید. چرا یک همه‌پرسی برگزار نمی‌کنند تا نشان‌دهد که اکثریت مردم در کوزوو این جدایی را نمی‌خواهند؟

نه - من فکر نمی‌کنم. این موضوع کاملاً نادرست است. پدربزرگ من اهل «کوزوو» بود. البته آلبانیایی نبود، صرب بود. اهل پریزین، در جنوب «کوزوو» ، بنابراین من از موضوع کاملاً آگاه‌دارم چون پدربزرگم در این باره با من صحبت کرده است.

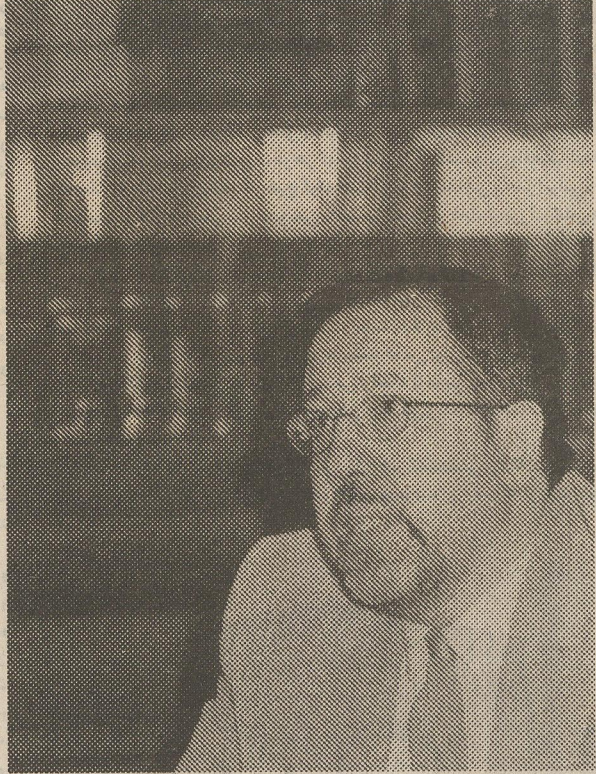
تا سال ۱۹۲۰ اکثریت اهالی «کوزوو» را صرب‌ها تشکیل می‌دادند. بنابراین در کل تاریخ صربستان، اکثر مردم ساکن در «کوزوو» ، افزایش آلبانیایی‌ها به یک واقعه جدید است که اساساً بعد از جنگ جهانی دوم اتفاق افتاد. «تیتو» و «انور خوجه» رهبر کمونیست آلبانی توافق کردند آلبانیایی‌هایی که خواهان آمدن به یوگسلاوی هستند، وارد «کوزوو» شوند. بنابراین بعد از جنگ جهانی دوم بود که آلبانیایی‌ها در «کوزوو» اکثریت پیدا کردند. یعنی حدود ۶۰ سال پیش اکثریت مردم «کوزوو» را صرب تبارها و مونته‌نگرویی‌ها تشکیل می‌دادند. در پی آن، در بین سال‌های ۱۹۴۵ تا ۱۹۴۸ ، هزاران آلبانیایی وارد «کوزوو» و ساکن یوگسلاوی شدند.

از آن زمان تاکنون بیش از ۲۰۰ هزار صرب، «کوزوو» را ترک کرده‌اند و برای همین است که بیش از هشتاد درصد مردم این ایالت را آلبانیایی‌تبارها تشکیل می‌دهند. ۱۲ تا ۱۳ درصد، «صرب»، ۲ درصد «ترک»، یک درصد «مصری» و ۱/۵ درصد «رومانیایی»، نژادهای دیگری هستند که در کوزوو زندگی می‌کنند.

در قرن چهاردهم، «امپراتوری عثمانی» با حمله به بالکان، صربستان و نیمی از «بوسنی» را اشغال کرد و به مدت پنج قرن بر ما حکومت کرد. در این دوره بسیاری از مردم، مسلمان شدند و هم اکنون در صربستان، صرب‌های مسلمان زیادی وجود دارند و همین‌طور در بوسنی. به‌هرحال اکثر مردم «کوزوو» در طول تاریخ، صرب بوده‌اند.

نشاط: به نظر می‌رسد که در یوگسلاوی همیشه مشکل قومی وجود داشته‌است. منظور من این است که دولت مرکزی همیشه با اقوام مختلف در کشور، مشکل داشته‌است. فیلز در «بوسنی - هرزگوین» مشکل داشت، الان در «کوزوو» با این مشکل مواجه‌است. فکر نمی‌کنید این مشکل باز هم ادامه پیدا کند و در جاهای دیگر یوگسلاوی مثل «مونته‌نگرو» هم مسأله‌ای به‌وجود آید؟

در یوگسلاوی سابق، چنین مشکلی وجود نداشت. چاره در زمانی که کشور یوگسلاوی پادشاهی بود و چه بعداً که به جمهوری تبدیل شد. در زمان پادشاهی، شاه بسیاری قوی بود و اجازه هیچ‌گونه شورش یا انقلاب را نمی‌داد و به‌نوعی، یک رژیم توتالیتر بر کشور حاکم بود. باید به‌خاطر داشت که در چنین رژیم‌هایی برای شورش و انقلاب نیست و همه چیز

کوزوو را پیش، جزو صربستان بوده‌است و الان همان حقوقی را که صربستان در یوگسلاوی داشت، آنان در صربستان دارند. بنابراین، ما خودمختاری را از بین برده‌ایم. فقط قانون اساسی را عوض کرده‌ایم.

نشاط: چرا؟

پس از تجزیه یوگسلاوی در سال ۱۹۹۲ ایجاد یوگسلاوی جدید (جمهوری فدرال یوگسلاوی)، ما قانون اساسی جدیدی نوشتیم. کشور قبلاً دارای روش جمهوری بود ولی بعد از تجزیه و استقلال چهار جمهوری، دو جمهوری (صربستان و مونته‌نگرو) ماندند. بنابراین ما باید قانون اساسی جدیدی برای یوگسلاوی جدید می‌نوشتیم. در این قانون اساسی، بعضی از حقوق مردم کوزوو در بعضی موارد تعدیل شد؛ اما بسیاری اندک. آنان هنوز حقوق فرهنگی خود را حفظ کرده‌اند. در این نظر گرفتن فدراسیون‌های اروپایی دیگر، تمامی حقوقی را که این فدراسیون‌ها برای اقلیت‌ها در نظر گرفته‌اند، ما هم برای آنان در نظر گرفته‌ایم. این قانون اساسی به

دومین واقعه در سال ۱۹۸۹ دقیقاً دو سال قبل از تجزیه یوگسلاوی در پی خواسته‌ها و امیال تندروهای کوزوو که نمایندده اکثریت آلبانیایی تبارهای این ایالت نیستند به‌وقوع پیوست. باید بدانسیم که اکثر آلبانیایی تبارها در کوزوو مسلمان هستند. اما نباید فراموش کنیم که ۱۶

بیرسم که اساساً چرا یوگسلاوی، خودمختاری کوزوو را لغو کرد؟

این، به نوعی یک پرسش تئوریک است. به یک واقعیت باید اشاره کنم و آن اینکه ده سال پیش، کوزوو خودمختاری بیشتری از زمان فعلی داشت. اما مشکل کوزوو بیش از یک دهه قبل شروع شد.

دقیقاً در سال ۱۹۷۹ بود که مشکل به‌وجود آمد. زمان «تیتو» ، انقلاب یا شورش را تندروان این ایالت به‌وجود آوردند. در آن زمان یوگسلاوی بسیار قوی‌تر و یکی از اعضای اصلی جنبش غیرمتحده‌ها بود. آنان با یوگسلاوی متحد مخالف بودند و می‌خواستند از آن جدا شوند.

دومین واقعه در سال ۱۹۸۹ دقیقاً دو سال قبل از تجزیه یوگسلاوی در پی خواسته‌ها و امیال تندروهای کوزوو که نمایندده اکثریت آلبانیایی تبارهای این ایالت نیستند به‌وقوع پیوست. باید بدانسیم که اکثر آلبانیایی تبارها در کوزوو مسلمان هستند. اما نباید فراموش کنیم که ۱۶

بیرسم که اساساً چرا یوگسلاوی، خودمختاری کوزوو را لغو کرد؟

این، به نوعی یک پرسش تئوریک است. به یک واقعیت باید اشاره کنم و آن اینکه ده سال پیش، کوزوو خودمختاری بیشتری از زمان فعلی داشت. اما مشکل کوزوو بیش از یک دهه قبل شروع شد.

دقیقاً در سال ۱۹۷۹ بود که مشکل به‌وجود آمد. زمان «تیتو» ، انقلاب یا شورش را تندروان این ایالت به‌وجود آوردند. در آن زمان یوگسلاوی بسیار قوی‌تر و یکی از اعضای اصلی جنبش غیرمتحده‌ها بود. آنان با یوگسلاوی متحد مخالف بودند و می‌خواستند از آن جدا شوند.

دومین واقعه در سال ۱۹۸۹ دقیقاً دو سال قبل از تجزیه یوگسلاوی در پی خواسته‌ها و امیال تندروهای کوزوو که نمایندده اکثریت آلبانیایی تبارهای این ایالت نیستند به‌وقوع پیوست. باید بدانسیم که اکثر آلبانیایی تبارها در کوزوو مسلمان هستند. اما نباید فراموش کنیم که ۱۶

نشاط

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

روزنامه‌های ایران

خبرونظر

جای خالی عدالت اجتماعی در اسلام‌آباد غرب

سعيد اصغرزاده مقدمه:

۱- تا‌میس‌ساز، می‌گوید کل مفهوم بیماری‌روانی یک افسانه است، که آزار و تعقیب را به نام سلامت روانی توجیه می‌کند.

به نظر «ساز» آنچه که امروز به عنوان بیماری‌های روانی تصور می‌شود در واقع باید به عنوان «مسائل زندگی» در نظر گرفته شود که بعضی افراد آن را به نحو شدیدتری تجربه می‌کنند. هر کس باید آزاد باشد هر گونه عقیده‌ای یا احساسی که ممکن است داشته باشد بیان کند و هر طور که می‌خواهد زندگی کند. افرادی که احساس می‌کنند به کمک نیاز دارند باید بتوانند بر پایه قرارداد، مانند هر گونه خدمات دیگر، از روان‌درمانی استفاده کنند.

۲- ناتوانی گیدنز، می‌گوید: «در بعضی جوامع که در آنها دامنه گسترده‌ای از آزادی‌های فردی شناخته شده است و فعالیت‌های گجروانه تحمل می‌شود (مانند هلند)، میزان جرایم خشن آندک است. برعکس، کشورهایی که دامنه آزادی‌های فردی در آنها محدود است (مانند آفریقای جنوبی) ممکن است سطح بالایی از خشونت نشان دهند.

جامعه‌ای که نسبت به رفتار گجروانه تحمل نشان می‌دهد دچار شکاف اجتماعی نمی‌شود. اما دستیابی به این امر احتمالاً هنگامی ممکن است که آزادی‌های فردی با عدالت اجتماعی همراه شود. اگر آزادی با برابری هماهنگ نگردد و اگر بسیاری از مردم زندگی خود را تا حد زیادی تپهی از ارضای شخصی بیابند بسیار محتمل است که رفتار انحرافی متوجه هدف‌هایی گردد که از نظر اجتماعی ویرانگرند.

خبر: پنباه اظهارنظر کارشناسان محلی در شهرستان اسلام‌آباد غرب دو هزار و پانصد پرونده روان‌درمانی تشکیل شده است.

نکته اول: اسلام‌آباد غرب دارای ۲۰۰ هزار نفر جمعیت است.

نکته دوم: معضلات اجتماعی از قبیل خودکشی، خودسوزی و طلاق از موارد شایع در این منطقه است.

نکته سوم: کارشناسان محلی، بیکاری، عواقب جنگ تحمیلی، اعتبار و وضع معیشتی مردم را از علل ناهنجاری‌های فوق می‌دانند.

نظر: بطور کلی استرس‌ها و ناهنجاری‌های روانی در محیط‌های کوچک را می‌توان در علل زیر خلاصه کرد:

مسائل مالی و اقتصادی، احساس گناه برای موفق نشدن بیشتر، عدم تطبیق با معیارهای خانواده، بی‌تطابقی با فرزندان، وقت صرف نکردن زن و شوهر به اندازه کافی باهم، تفریح نداشتن اعضای خانواده باهم، ترسیدن به خوشبختی، مشغله زیاد، ناخشنودی از شرایط کار، احساس قدرنشناسی در افراد خانواده، سپیم‌نشدن در مسئولیت‌های خانواده و اجتماع، تصویر ذهنی و عزت نفس پد، احساس جذاب نبودن، اثرات رسانه‌ها، برنامه‌های غدايي، بازنشستگی، بیوه شدن، مواد مخدر، هراس از نزاع و خشونت، مسکن‌ناشناسی، اختلافات مذهبی و

نتیجه: به نظر می‌رسد هنوز جایگاه عدالت اجتماعی در میان شعارهای توسعه سیاسی و اقتصادی خالی است و برخی از مردم مجبورند هزینه این خالی بودن جایگاه را بپردازند.

مؤخره: باید به ایجاد آرامش و نشاط در جامعه از هر طریق ممکن کمک کرد.

دکتر نعيم بدیعی:

نشریات عامه پسند پل ارتباط نوجوانان با نشریات جدی هستند

هفته نامه های عامه پسند با ترغیب نوجوانان به مطالعه باعث پرورستن این افراد به جرگه خوانندگان نشریات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی می شوند. دکتر نعيم بدیعی، استاد روزنامه نگاری که دیروز نتایج تحلیل معنوايي ده هفته نامه کشور در سال های ۷۴ تا ۷۶ را در دانشگاه علامه طباطبائی مطرح کرد، با اشاره به علاقه جوانان به نوجوانان به مطالعه مطالبی با یادان آئی، بیش از ۷۰ تا ۸۰ درصد مطالب هفته نامه های پنج شنبه، دا، پیام آور، پیک آزادی، تلاش، ستاره سهیل، ستاره ها، شغیخ، فانوس، گام و ماهان را موضوعات سینمایی و ورزشی عنوان کرد.

وی افزود: این هفته نامه ها کوشش در چاپ مطالبی دارند که در

داوران کمیته خبر، تیترو گزارش معرفی شدند

اعضای کمیته های تیترو گزارش و خبر و گفت وگویی ششمین جشنواره مطبوعات معرفی شدند.

محمد کسایی‌زاده، دبیر کمیته تیترو و گزارش، میسودیدیعی، مهرداد خدیبر، مسعود خرسند، میترا علی پور روشن، محمد مهدی فرقانی، علی اکبر قاضی‌زاده و حمیدرضا مصلی را به عنوان اعضای این کمیته معرفی کرد.

وی همچنین اعلام کرد: «هشتاد و صد آثار مربوط به این کمیته، تاکنون بررسی شده است و آثار نامزد‌های این کمیته تا چند روز آینده به داوران نهایی جشنواره ارائه خواهد شد.

کسایی‌زاده تأکید کرد: اکثر براساس ویژگی های علمی و حرفه‌ای بررسی شده است.

به گزارش ستاد خبری ششمین جشنواره مطبوعات، محمدآزاده، بهزادی، حمیرا حسینی یگانه، منصور سعیدی و مسعود شهامی پور اعضای کمیته خبر و گفت وگو هستند.

حمیرا حسینی یگانه، دبیر کمیته خبر و گفت‌وگو در مورد نحوه بررسی آثار گفت: اعضای کمیته داوری، آثار را به سه دسته خوب، متوسط و ضعیف تقسیم کرده‌اند. آنان قصد دارند، هشتاد نفر را

از میان آثار رسیده برای معرفی نهایی انتخاب کنند.

چهره سازی می‌کنند، با این حال آنها به مراتب سالم‌تر از سایر اشکال ناسالم گذران اوقات فراغتی هستند که می‌توانند هزاران جوان را به تباهی سوق دهند.

رضایی، رئیس مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، که این پژوهش در آنجا انجام شده است، نیز در ادامه این معنایی مثبت را به خوانندگان القا کرده‌اند و تنها در ۳۰ درصد موارد جهت گیری منفی داشته‌اند. دکتر بدیعی با تأکید بر این که انتشار نشریات جذاب و آگاهی دهنده از سمت دهی جوانان کشور به بسیاری از انحرافات اجتماعی جلوگیری می‌کند، افزود: هرچند این نشریات در مواقعی چنججالی هستند و

بلیت‌های قدیمی خود را تا آخر بهار استفاده کنید

مدیر بهره برداری شرکت واحد دیروز (دوشنبه) گفت: بلیت های شرکت واحد هر سه ماه یک‌بار تعویض و تجدید چاپ می‌شوند. حسین تیموری در گفت‌وگو با خبرنگارای جمهوری اسلامی افزود: بلیت های زائداز ۲۸ فروردین ماه در باجه های بلیت فروشی سطح شهر تهران توزیع می‌شود.

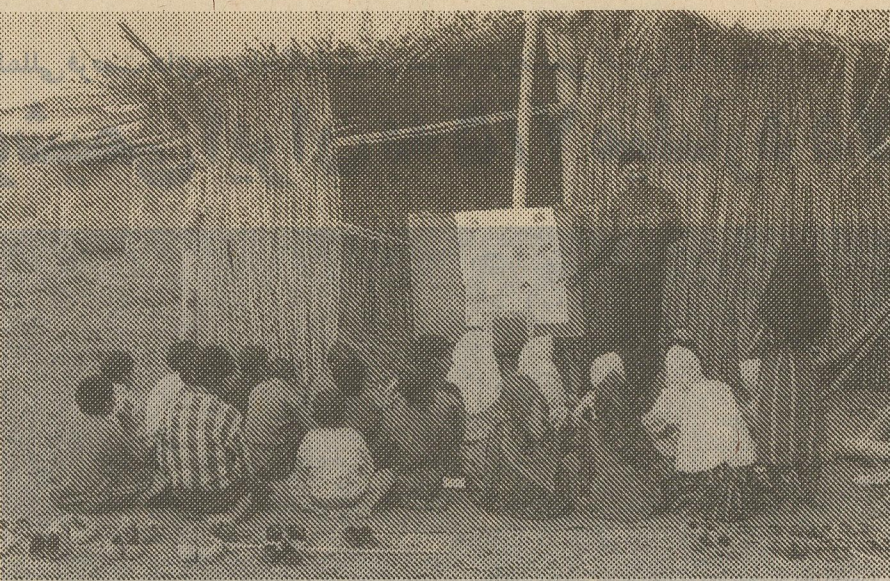
مدیر بهره برداری شرکت واحد از شهروندان تهرانی خواست که هر چه سریع‌تر نسبت به مصرف بلیت‌های یکصدریالی قبلی خود اقدام کنند زیرا این بلیت‌ها تا پایان فصل بهار (آخر خرداد ماه) معتبر خواهد بود.

۴۰ نوع گیاه دارویی در کوهپایه‌های زاگرس شناسایی شد

پیش از ۲۰ نوع گیاه دارویی در کوهپایه‌های زاگرس شناسایی شده است. براساس گزارش ایران‌نا به منظور حفظ منابع خدادادی وپوشش گیاهی عرصه‌های جنگلی ومرتعی در پرتنامه توسعه کشور، طرح سبز زاگرس، که از شمالی‌ترین تا جنوبی‌ترین مناطق این سلسله جبال بررسی شده، در زاگرس مانی به اجرا درمی‌آید. طی سه سال اخیر در مناطق زاگرس

سازمان آگهی های روزنامه نشاط
نماینده گی شماره ۱ خیابان انقلاب
تلفن : ۶۴۱۲۹۰۴ - ۰۱۸۷-۶۴۶۰۳۳۳۰۳
فکس: ۶۴۱۷۱۱۵

اجتماعی

معلم نمونه کسی است که دانش آموز او را دوست داشته باشد

دارند، گفت: «تحلیل از معلمان، یک بحث جهانی است و ما با مشارکت یونسکو و دفتر ابداع شیوه‌های جدید تدریس و تألیف به ترجمه کتاب‌های درسی‌را ازجمله ملاک‌های حرف‌های مذکور دانست. وی در ادامه گفت: «هم‌اکنون شاخص پیشرفت تحصیلی دانش آموزان، به جای معیار معدن مورد توجه قرار گرفته است». دبیر ستاد بزرگداشت مقام معلم، در کنار سابقهٔ اینلتر گری یا حضور در جبهه‌ها، مدقظ قرار می‌گیرد، وی تعامل مغل با اولیا و مشارکت معلم در حل مشکلات دانش‌آموزان را به عنوان شرط‌های دیگر انتخاب معلم نمونه عنوان کرد.

معیارهای انتخاب معلم نمونه، با ثنویت واقعی‌تری تبدیل شده است.

دبیر ستاد بزرگداشت مقام معلم، بیان این مطلب در جمع خبرنگاران گفت: «در حال حاضر معیارهایی همچون مشارکت در نهادهای مردمی مثل بسیج یا خدمت در هلال احمر در زمان بروز اتفاقات غیرمترقبه در کنار سابقهٔ اینلتر گری یا حضور در جبهه‌ها، مدقظ قرار می‌گیرد، وی تعامل مغل با اولیا و مشارکت معلم در حل مشکلات دانش‌آموزان را به عنوان شرط‌های دیگر انتخاب معلم نمونه عنوان کرد.

معیارهای ارزشی و حرفه‌ای به ملاک‌های واقعی‌تری تبدیل شده است.

دبیر ستاد بزرگداشت مقام معلم، بیان این مطلب در جمع خبرنگاران گفت: «در کنار سابقهٔ اینلتر گری یا حضور در جبهه‌ها، مدقظ قرار می‌گیرد، وی تعامل مغل با اولیا و مشارکت معلم در حل مشکلات دانش‌آموزان را به عنوان شرط‌های دیگر انتخاب معلم نمونه عنوان کرد.

همایش علمی «آزادی و تحقق آن در جمهوری اسلامی ایران»، با حضور استادان حوزه و دانشگاه و گروه‌های مختلف سیاسی طی روزهای ۱۴ و ۱۵ اردیبهشت ماه سال جاری در دانشگاه تربیت مدرس تهران برگزار می‌شود. به گزارش خبرنگار نشاط، ابونواب طلایی دبیر این همایش در جمع خبرنگاران با اشاره به هدف تکمیل مبانی نظری و میزان تحقق آزادی و تطبیق فضای فرهنگی کشور در برگزاری این همایش گفت: «بررسی علمی یکی از شعارهای محوری انقلاب اسلامی تحت عنوان «استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی» و میزان تحقق آن طی ۲۰ سال پس از پیروزی انقلاب و تجدیدنظر در انواع قرائت‌های ارائه شده از این شعار و بحث آزادی از جمله اهداف اصلی این همایش است، وی تصریح کرد: «رعایت موازنه جناحی در انتخاب

لطفاً بیشتر زور بزنید

چندی است که دیده مردم منور شده به جمال مسابقه‌ای تازه در جعبه جادو، مسابقه‌ای که فقط باید در آن زور داشت. هدف و پیام این مسابقه شورانگیز و هیجان برپا کن چیزی نیست مگر این که لطفاً باوتمایان را گنده‌تر کنید تا زورتان بیشتر شود و سپس لطفاً تا می‌توانید زور بزنید. این مسابقه چیزی نیست مگر «قوی‌ترین مردان ایران»، بله درست در عصر گفت وگویی تمدن‌ها، از دید پرمخاطب‌ترین رسانه ما قوی‌ترین مردان این‌ها یک پرتوپر آتانه‌ند که بتوانند زور بیشتری بزنند. شوخی که نیست، قوی‌ترین مرد ایران بالا‌خره باید بیشتر مشغش شود. قوی‌ترین کسی است که شاید بتواند با یک مشت، قبلی را از پا درآورد.

حالا اگر این مشت به نفر اول یک مسابقه علمی بخورد احتمالاً لذت هفتم و هشتم این هیات محرم و معزز جان به جان آفرین تسلیم می‌کند و شاید برای پیدا کردن نفر اول نیز مجبور شویم اما و احشای نفر سوم را بگردیم. خوب این کم افتخاری نیست، باید معلوم شود چه کسی زورش بیشتر است و می‌تواند چهارصدو پنجاه کیلوگرم وزنه را از هفت پله بالا ببرد. الا آن هفت پله مهم است نه آن هفت شهر عشق... جذایبت‌های سمعی - بصری این مسابقه هم نایده گرفتنی نیست. واقعاً خیلی قشنگ است که مردم ببینند یک نفر دو تا پتک را اقتدر طرفین بدن خود بالا نگه می‌دارد که رگ‌های دست و بازویش معلوم می‌شود و اقتدر زور می‌زند که چشم‌هایش غرق خون می‌گردد و سورتش چنان می‌لرزد و عرق می‌کند که تو نگران بشوی لکن الا چشم‌های قوی‌ترین مرد ایران بیرون بزنند. تازه رفقای این مرد قدر تمدن هم از جایگاه تماشاچیان داد بزنند که: «ایوا! داش فلاش، شیر، دم گرم و...

همه باید بدانند قوی‌ترین مرد ایران کیست، قوی‌ترین مرد ایران کسی است که وزنه هفتاد کیلویی را هفتاد و تنه بالا و پایین کند، نه پرمرد تعجیبی که عمری به این دیار خدمت کرد.

شهرام شکبیا

از جهان سبز

گفتگو با دکتر محمدرضا درفشه گروه‌های ریاضی حرف دارند

همایون خبری

آن صدای آشنای چرق چرق را نمی‌شنوم. احتمالاً شما هم آن را نمی‌شنوید. بنا به تجربه وقتی این صدا را نشنوم جواب سلام هیچ کس را هم نمی‌دهی! این همان صدایی است که باعث می‌شود بعضی‌ها خودشان را بشناسند و بعد از مدتی در مسابقات دو صحرانوردی شرکت کنند. آن چرق چرق آشنا می‌تواند همدم تفکرات تنهایی‌مان باشد، شاید هم نباشد. به شغل‌تان بسنگی دارد. وقتی آن صدا را نمی‌شنوی یعنی یک پایان دیگر فرا رسیده. یعنی ریاضیات تمام شده. این که نیست یعنی وسایل کمک آموزشی ریاضی هم نیست. یعنی پیوند ما با علم چند روزی قطع می‌شود. البته به شغل‌تان بسنگی دارد. شاید شما پیوندتان با علم هیچ وقت قطع نشود. بعضی‌ها پیوند نوه‌هایشان هم با علم قطع نمی‌شود بعضی با خانه‌های ریاضیات!

پدر جان امروز آخر برج است. آخرین سکه‌های جیبیمان هم تمام شده. قبلاً

اسکناس‌ها هم عمرشان را داده بودند به همین سکه‌ها.

صدایمان گرفته، اما در هر حال گفت‌وگویم را بخواهید با دکتر محمدرضا

در فشه استاد ریاضی دانشگاه تهران و یکی از برندگان ایرانی جایزه بین‌المللی

«عبدالسلام».

■ نشاندازی سال دو هزار میلادی به عنوان سال جهانی ریاضیات از طرف چه

کسانی پیشنهاد شده؟

از طرف اتحادیه بین‌المللی ریاضیدانان (IMU)، آنها ۹ سال پیش در

ریودوآنتیرو این تصمیم را گرفتند و به یونسکو اعلام کردند، یونسکو هم تصویب

و اعلام کرد.

■ در ایران چه کارهایی برای سال جهانی ریاضیات انجام شده؟

از سال گذشته ستاد سال جهانی ریاضیات در وزارت آموزش عالی شروع به کار کرده و ۷ گروه کاری هم دارد.

■ کارهای این ستاد چه بوده؟

اصلی‌ترین کار ستاد حمایت از فعالیت‌هایی است که برای معرفی ریاضی

در ایران انجام می‌شود، اعم از برگزاری سمینارها یا تشویق افراد برجسته در این زمینه شامل مؤلفان، مترجمان، کادرهای آموزشی و محققان.

■ وضعیت ریاضیات در ایران چگونه است؟

می‌شود گفت کمی رونق گرفته ولی مثل رشته‌های دیگر به دلیل مشکلات مالی دانشگاه‌ها، ریاضیات هم دچار مشکلاتی شده اما در مجموع پیشرفت

داشته ایم.

■ وضع ایران در مقایسه با سایر کشورها چگونه است؟

البته اگر در منطقه خودمان قایقه‌س کنیم وضعیت خوب است اما در مجموع

جهانی می‌توانیم بگوییم خیلی از مرحله برت نیستیم. البته می‌توانیم خیلی بهتر باشیم ولی امکانات می‌خواهد.

■ چه جور امکاناتی؟

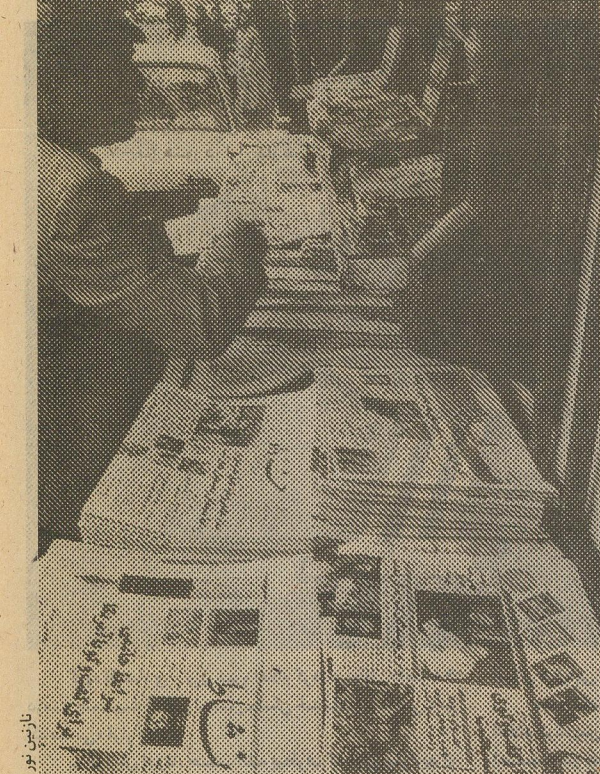
مثلاً کتابخانه‌های مناسب. ما به دلیل فقدان این جور کتابخانه‌ها و توزیع نامناسب آنها در کشور نمی‌توانیم نیروهای را آموزش ندادیم که همان‌ها باید ریاضیات را به دانش‌آموزان یاد بدهند. یکی از دلایلی که فارغ‌التحصیلان دکترا ریاضی حاضر نیستند به شهرهای کوچک بروند همین است که در آنجا آبجای‌های

معاملاتی‌شان تأمین نمی‌شود.

■ آیا ریاضیات ایران مکتب خاصی هم دارد؟

اگر منظورتان چیزی مثل بوزنکی، در فرانسه است دارید. البته شاید یک وقتی در دوره خوارزمی بوده ولی حالا نداریم. گرچه حالا باید کار گروهی انجام داد چون وجود مکتب ریاضی در همان کشورهایی هم که وجود داشته به نتیجه موقتی نرسیده. الا آن گروه‌های ریاضی حرف بیشتری برای گفتن دارند.

۱۵ نشریه جدید مجوز انتشار دریافت کردند

دهد. سحرخیز اعلام کرد به نمایندگی‌ولی قبیله در سیاه‌پاسداران نیز مجوز داده شد

که ماهنامه‌های «پیام انقلاب» و «آشنا خانواده» را در زمینه‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی عرضه کند.

به گفته‌وی در این نشست مجوز انتشار فصلنامه‌ها، از متعلق به شرکت ملی نفت ایران، و «معمار» به صاحب امتیازی «سیدرضا هاشمی» و همچنین ماهنامه‌های «یادمان» به صاحب امتیازی شرکت یادمان سازه و فرهنگ تعاون، «مربوطه به اتحادیه تعاونیهای مصرف فرهنگیان ایران» صادر شد.

هفته‌نامه «امین زنجان» به صاحب امتیازی جعفر گومی نیز اجازه یافت در استان زنجان در زمینه‌های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی، منتشر شود.

Internet Network For Lunch!

میهن‌بان یک مجلس عروسی، هفته گذشته حدود یک میلیون تومان به کودکان سرطانی اهدا کردند. این حرکت انساندوستانه در پی درخواست زوج جوان از میهن‌بان صورت گرفت. به گزارش روابط عمومی مؤسسه

اهدا کنند.

